

Nieuwsbrief voor een Sociaal en Rechtvaardig Europa nr 30

Het faillissement van het compromis.

Ingezonden column door Egbert Schellenberg

Met enige regelmaat spreek ik mensen die mijn passie voor strijd en mijn afkeer voor de poldercompromissen niet begrijpen. Compromissen zijn toch onvermijdelijk klinkt het dan. Nu ben ik in het dagelijks leven vakbondsbestuurder en CAO onderhandelaar en sluit dus aan de lopende band compromissen. Maar in die gevallen vragen wij, als voorbeeld, bij elkaar voor 6% aan verbeteringen en gaan dan als compromis met 3% naar de achterban. De momenten dat ik met verslechtingen naar de achterban moest waren altijd ingegeven door slechte poldercompromissen van de FNV leiding. Als je naar de politiek kijkt en je gaat op zoek naar het laatste kabinet waarin de PvdA nog compromissen sloot over echte verbeteringen dan moet je terug naar 1977.

In 1977 viel het kabinet Den Uyl omdat een verregaand voorstel om grondspeculatie in te dammen werd getorpedeerd door coalitiegenoot CDA, althans de voorgangers van deze partij. Dat ging toen nog om het bevechten van verbeteringen voor de gewone mensen. Toen kon de PvdA nog met recht zeggen dat haar regeringsdeelname gebaseerd was op het tot stand brengen van meer rechten voor werknemers. Uit die tijd stamt de Wet Ondernemingsraden, de Vermogensaanwasdeling en de Wet op de Investeringsrekening. Maar na de val van het kabinet Den Uyl is met Bestek 81 door de CDA/VVD regering onder leiding van v Agt begonnen met de aanval op de verworvenheden van de werknemers in ons land. Toen in 1989 de PvdA opnieuw regeringspartij werd keerden te tijden van Den Uyl niet terug.

Het ging nu steeds om het verzachten van voorgestelde verslechtingen en allang niet meer over verbeteringen die door compromissen gefaseerd werden door gevoerd. Het compromis van de sociaal-democratie dient vanaf die tijd slechts om de afbraak te vertragen. Als voorbeeld nog maar even het ombuigingspakket van Minister Kok uit 1990. Huurverhoging van 5,5%, tariefsverhogingen in het openbaar vervoer, verhoging van accijnzen en motorrijtuigenbelasting ("kwartje van Kok") Beperking van het ziekteverzuim moest fl. 1 miljard opleveren. Een voorgenomen verlaging van de btw ging niet door.

Wat al heel lang duidelijk is, is dat de PvdA niets meer heeft met het Socialisme te maken heeft, maar hardop uitgesproken wordt dit pas op 11 december 1995 als Kok tijdens de Den Uyl lezing verklaard dat "een werkelijke vernieuwing van de PvdA begint (...) met een definitief afscheid van de socialistische ideologie; met een definitieve verbreking van de ideologische banden met andere nazaten van de traditionele socialistische beweging."

In 1999 verruimt het Paarse kabinet, na een polder deal met de FNV, de mogelijkheid voor het werken met dienstverbanden voor bepaalde tijd in de veronderstelling dat werkgevers dan fatsoenlijker met tijdelijke werknemers zullen omgaan. De wet Flex en zekerheid. De werkgevers grijpen de nieuwe mogelijkheden met twee handen aan en de tweedeling tussen werknemers met een vast of tijdelijk dienstverband wordt alleen maar scherper.

Het hoogtepunt van de negatieve compromis politiek is wel de handtekening die Kok in 2000 als Minister-president zet onder de strategie van Lissabon. Het is de aanzet tot de grote neo-liberale aanval op alles wat de werknemers van Europa tot dan aan rechten hebben opgebouwd. In Nederland krijgen we aanvallen op de WW, Ziektewet, WAO,

Ga naar www.europamoetanders.nl en teken de petitie en abonneer je op onze nieuwsbrief.

Uitgave van: www.fnvvechtvoorjerecht.nl

info@fnvvechtvoorjerecht.nl

Nieuwsbrief voor een Sociaal en Rechtvaardig Europa nr 30

prepensioen en ontslagrecht te verduren. In 2003 en 2004 probeert de FNV, met eerst een nullijn en daarna maximaal 1.5% loonsverhoging en in ruil voor een pensioen akkoord (Museumplein) het tij te keren. Maar het zijn steeds poldercompromissen om de schade te beperken. Tussendoor komt ook in 2008 opeens een polder akkoord over het ontslagrecht uit de hoge hoed. De FNV riep steeds handen af het ontslagrecht, stemt opeens in met een knip bij 75.000 euro en het jaar is nog niet om of de kantonrechters hebben hun formule effectief met 30% verlaagd en de FNV leiding roept in koor, daar gaan wij niet over. Schiet mij maar lek denk ik dat, opzouten met die polder, waar is de barricade gebleven, waar zijn de rode vlaggen.

Als gevolg van het Museumplein akkoord gaan alle werknemers vanaf 1 januari 2010 pas op 65 jaar met pensioen. De overgangsregeling voor iedereen geboren voor 1950 is dan namelijk uitgewerkt. Als gevolg van dit akkoord zal de gemiddelde uittredingsleeftijd effectief stijgen naar 63 jaar. Maar zie de PvdA zit opnieuw in de regering en nu moet het mes in de AOW op 65 jaar. Opnieuw horen wij dat de PvdA zorg draagt voor een zachte landing.

De FNV leiding sluit in maart 2009 een polder akkoord waarin wij weer eens de looneis matigen en de hete aardappel doorschuiven. Deze hete aardappel is de AOW naar 67 jaar. Het kabinet neemt het principe besluit maar geeft de SER nog een kans voor 1 oktober met alternatieven te komen. De FNV leiding legt het voor in een referendum. Ja stemmen is stemmen voor de AOW op 65 jaar. Nee, stemmen is stemmen voor een vrijbrief voor dit kabinet hun plannen door te voeren. Nee, stemmen is stemmen voor verdieping van de crisis. Gelukkig heb ik toen ook mijn stem laten horen en iedereen opgeroepen tegen te stemmen omdat je naar de feiten moet kijken. Op grond van deze feiten had de FNV al in maart 2009 de oorlog in de polder moeten afkondigen.

Als de deadline van het SER traject nadert weet je dat de FNV leiding weer gaat polderen om de schade te beperken. Op 29 september presenteert de FNV namens de gezamenlijke vakcentrales haar alternatief. De AOW wordt flexibel, door een ingewikkelde rekenmethode moet de AOW op peil blijven terwijl we toch de stijging van de levensverwachting meenemen, maar als vangnet wordt het bijstandsniveau genoemd. Om de werkgevers over de streep te trekken geven we ze de helft van de door hun gewenste bezuiniging in de pensioenen cadeau. De werkgevers vinden het niet genoeg en trekken de stekker eruit. De FNV top kan hierdoor niet het volgende polder compromis sluiten en de federatieraad schraapt achteraf de knelpunten uit het voorstel, maar de FNV leiding doet in de meeste interviews gewoon of haar neus bloedt.

Nu moet het over een andere boeg. Het polder compromis is mislukt. 7 oktober volgen de eerste acties, 21 november gaan we opschalen. De PvdA top verdedigt voluit de AOW verhoging en vindt wat asociaal is, namelijk de rekening bij de minst draagkrachtigen neerleggen, opeens sociaal. De PvdA gelooft in haar eigen sprookjes over zware beroepen en mensen die 42 jaar achtereen gewerkt hebben en dan met 65 jaar AOW krijgen met een levenslange strafkorting.

Al 25 jaar wordt het argument van het compromis gebruikt om de afbraak van werknemers rechten te faseren. Ik wil alleen compromissen sluiten die leiden tot meer rechten en tot verbetering. Met polder van de afgelopen 25 jaar kunnen ze mijn rug op. Het gezegde als uw machtige arm dat wil staat heel het radarwerk stil, is vandaag de dag nog steeds geldig.

Houd de AOW op 65. Kameraden tot op de barricade.

Ga naar www.europamoetanders.nl en teken de petitie en abonneer je op onze nieuwsbrief.

Uitgave van: www.fnvvechtvoorjerecht.nl

info@fnvvechtvoorjerecht.nl